திருவேங்கட மும்மணிக் கோவை.

இஃது

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவரும், சேலம் நகரபரிபாலனக்
கல்லூரியின் தலைமைத் தமிழாசிரியருமாகிய
கவிராஜ பண்டிதர்,

ஆந்திரக்காசியப திம்மப்ப அந்தணனார் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

சேலம் குகைவாசியும், தேவாங்ககுல திலகரும்,
இந்நூலாசிரியரது இயற்றமிழ் மாணவருமாகிய,
திருவாளர். T. அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்களது
அரிய பொருளுதவியால்

சேலம் ஸ்ரீ இலக்ஷ்மிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1934.

Copy right Registered] [விலை **4** அணா.

உரிமையுரை.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

[நூலியற்றக் காரணம்.]

கற்ற தன்பயன் கடவுளைத் தொழ
லோட வன்புகழ் கருதியே
யுற்ற நூல்களை யோத லும்புதி
தாவு ரைத்தலு மோர்க்திடின்
நற்ற வர்செய லாகு மாதலி
னுதன் வெங்கட வற்கொரு
குற்ற மற்றநன் மும்ம ணிக்கோவை
சிறியன் கூறுவ னாயினேன்.

கலி விருத்தம்.

[உரிமையுரை.]

இந்தமால் கோவைதா னென்னை யீன்றரு
ளெந்தையா மிராமசா மிப்பெ யர்கொளுங்
கந்தனை நிகர்த்தவன் கழற்கு மன்னையா
முந்துவேங் கடவிலக் குமிக்கு முரிமையே.

முகவுரை.

திருவேங்கட மும்மணிக்கோவை யென்னுந்தொடர், அழகிய வேங்கடத்தைப்பற்றிய மும்மணிக்கோவை யென்னும் நூல் என விரியும். (திரு + வேங்கடம்) பண்புத்தொகை. (வேங்கடம் + மும்மணிக்கோவை) இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனும் உடன் றொக்க தொகை.

'திரு' - என்னும் பலபொருளொரு சொல் - வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்பதுபோல, தமிழிலே, தேவர்கள், தொண்டர்கள், ஞானநூல்கள், மந்திரங்கள், புண்ணிய ஸ்தலங்கள், புண்ணிய தீர்த்தங்கள் முதலிய மேன்மையையுடைய பல பொருள்கட்கும் விசேஷண பதமாகி, அவற்றிற்கு முன்னே மகிமைப் பொருளைக் காட்டி நிற்கும். ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு, ஸ்ரீ பக்திசாரர், ஸ்ரீ ராமாயணம், ஸ்ரீ அஷ்டாக்ஷரம், ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீகைரவிணி, ஸ்ரீபாதம் எனவும், திருமால், திருமழிசைப்பிரான், திருவாய்மொழி, திருவெட்டெழுத்து, திருவரங்கம், திருவல்லிக்கேணி, திருவடி எனவும் வழங்கு மாற்றாலறிக. இது வேங்கடத்துக்கு அடைமொழி; மும்மணிக்கோவைக்கு அடைமொழியாகவுமாம்.

வேங்கடமென்பது - திருமாலின் திவ்விய தேசங்கள் நூற்றெட்டனுள் ஒன்றும், வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டினுள் முதலதும், 'கோயில், திருமலை பெருமாள் கோயில்' என்று சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்படுகிற மூன்று ஸ்தலங்களுள், இடையதுமாகியதலம். தன்னையடைந்தவர்களுடைய பாவமனைத்தையும் ஒழிப்பதனால் 'வேங்கடம்' எனப் பெயர்பெற்றது; வடசொல். வேம் - பாவம். கடம் - எரித்தல் எனப் பொருள் காண்க. (இதனை, 'அத்திருமலைக்குச் சீரார் வேங்கடாசலமெனும் பேர் வைத்தன ரதுவே தென்னில் வேமென வழங்கெழுத்தே, கொத்துறுபவத்தைக் கூறும் கடவெனக்கூறிரண்டாஞ், சுத்தவக்கரங் கொளுத்தப்படுமெனச் சொல்வர் மேலோர்," "வெங்கொடும் பவங்களெல்லாம் வெந்திடச் செய்வதால் நல், மங்கலம் பொருந்துஞ் சீர் வேங்கடமலையானதென்று" என்னும் புராணச் செய்யுட்களாலுமறிக. அன்றி, வேம் என்பது - அழிவின்மை, கடம் என்பது ஐசுவரியம்; அழிவில்லாத ஐசுவரியங்களைத் (தன்னையடைந்தார்க்குத்) தருதலால் வேங்கடமெனப் பெயர் கொண்டது' என்று வராகபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டவாறுமுணர்க. இக்கருத்து, 'மருவிடுமடியவர் மாண்புறு நிதியம், உற்றிடலானும், உறுபவர் பவவினை யிரிதர லானு, மொருபேர் வேங்கடம், மிளிர்ந்தது' என, இந்நூற்கண் வந்திருத்தலைக் காண்க.

மும்மணிக்கோவையாவது-ஆசிரியப்பாவும், வெண்பாவும், நேரசையும் நிரையசையுங்கொண்டு எழுத்தெண்ணிப் பாடும் கலித்துறையும் (கட்டளைக் கலித்துறை) முறை முறை தொகை முப்பதுபெற அடுக்கி அந்தாதித் தொடையாற் பாடுவது.

இதனை, 'அகவல் வெண்பா வசையெண் கலித்துறை,
தொகைமுப் பதுபெறச் சொற்றொடர் நிலையிற்
கூறுதன் மும்மணிக் கோவை யாகும்'

என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தானறிக. வெவ்வேறுவகைப்பட்ட மூன்று மணிகளை மாற்றி மாற்றிக் கோத்த வடம்போல, வெவ்வேறு வகைப்பட்ட மூன்று வகைப்பாக்களை மாற்றி மாற்றி வைத்துத் தொடுத்து அமைக்கப்படுதலால், இவ்வகைப் பிரபந்தம் இப்பெயர்பெற்றதென்க. ஆகவே உவமவாகுபெயரால் வந்த பெயராகும். இந்த மும்மணிக்கோவை காப்பு நீங்கலாக முப்பது செய்யுட்களை யுடையது.

மும்மணிக்கோவை யென்னும் பிரபந்தம் நம் தெய்வச் செந்தமிழ் மொழிக்கண் மிக அருகியே வழங்கி வருவதைப் புலவரியாவரும் நன்கறிவர். அதிலும் வைணவ சமயத்தில் இத்தகைய பிரபந்த மிருப்பதைக் காண்டல் மிக அரிது. இக்குறையை நீக்கும்பொருட்டும் தமிழ் கற்றதனாலாய பயனையுறுதற்பொருட்டும் 'திருவேங்கட மும்மணிக்கோவை' யெனப் பெயரிய விந்நூலை யியற்றுவேமாயினேம். 'தோத்திரப் பிரபந்தத் திரட்டு' என்னுந் தொகுதியை வெளியிட்ட பின்னர், எங்குல தெய்வமும், சரணாகத ரக்ஷகனுமாகிய திருவேங்கடத் தெம்பெருமான் எமக்குக் கனவிடைக் காட்சி தந்தருளிக் கடாக்ஷித்தனனாகலின் உடனுகப் பயபக்தியு மிறும்பூது மொருங்கே கொண்டு விரைந்திந்நூலைப் பாடி நிறைவேற்றினேம்.

கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஈரோடென்னுந் தலத்திற் றரும்ப் பிரபுவாக விளங்கிக் கீர்த்திபெற்ற திருவேங்கட நாயகரவாகளது முதற் குமாரரும் தென்மொழியாற்றலோடு வடமொழிப் பயிற்சி பெரிதுமுடையாரும், வைணவ சமயத்தாராய்ச்சியுடன் அம்மத நூற்களில் மிக்க ஈடுபாடு பெற்றவரும் 'மகனறிவு தந்தையறிவு' என்றற்கேற்பத் தம் தந்தையைப்போன்ற தரும குணம் சான்றவரும் எமதுழுவலன்பருமாகிய ஸ்ரீமான் ஈ. வே. கிருஷ்ணசாமி நாயகரவர்களிதனை நோக்கி மிக வியந்து பாராட்டிவேண்டிய உதவி புரிந்தார்கள். அங்ஙனமே முன் எமது தோத்திரப் பிரபந்தத் திரட்டை யச்சிடற்குப் பொருளுதவி புரிந்த எமதியற்றமிழ் மாணவரும் பரோபகார சீலருமாகிய திரு. T. அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்களும் இந்நூல் வெளிவரற்கு வேண்டிய பொருளுதவி புரிந்தார்கள். எமதொருசாலை மாணவரும் ஆந்திர திலகருமாய ஸ்ரீமத் S.S. வேங்கடரமணையர் அவர்களும், எமது கல்லிச் சாலையிற் கலை பயின்ற எம்

மாணவர் சிரஞ்சீவி நாகராஜ ஐயங்கார் அவர்களும் இந்நூல் விடயத்தில் தம்மாலியன்ற உதவியை யாற்றினர். இத்தகைய பரமோபகாரப் பக்திமான்களை யென்று மறவாதவர்கள் திறத்து மிக நன்றியறிதற்கடப்பாடுடையேம்.

தமிழ்த் தெய்வம்போல் விளங்கும் சென்னை மகா மகோபாத்யாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள் எமது வேண்டுகோட்கிணங்கி யிந்நூலுக்குத் தக்கதோர் தகவுரை வழங்கியமை குறித்துப் பெரிதும் நன்றி பாராட்டுகின்றேம்.

உரையாசிரியச் சக்கரவர்த்தியும் எத்தகைய தமிழ் நூல்கட்கும் எல்லா விலக்கணங்களும் பொருந்த உரை யெழுதுவதில் மகா நிபுணத்வம் வாய்ந்தவரும் எமது நெடுநாளைய நண்பருமாகிய திருவல்லிக்கேணி பிரஹ்மஸ்ரீ வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரிய சுவாமிகளவர்கள், எமது வேண்டுகோட் கிணங்கி, முன்னர் விநாயகர் மும்மணிக்கோவைக்கு அபிப்பிராயமளித்ததுபோலவே இந்நூற்கும் தமது அபிப்பிராயத்தை அனுக்கிரகித்தருளினார்கள். இம்மகானுக்குச் செயக்கடவ கைம்மாறியாது ?

எமது நண்பர் திலகமும், கணிதம், ஆங்கிலம், ஆரியம், சரித்திரமாதியவற்றிற் சிங்க நிகர்த்த பேராற்றன் மிக்கவரும் ஈரோடு மகாஜன உயர்தரக்கழகம், திருச்செங்கோடு போர்டு உயர்தரக் கழக முதலியவற்றிற் றலைமையாசிரியராயிருந்து தற்போது திருநணா வென்னும் பவானியிலிருந்து இளைப்பாறுபவருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ ப. வே. இராமசாமி சாஸ்திரியாரவர்கள் இந்நூன் முழுதும் படித்துப் பார்த்துத் தக்கதோர் தகவுரையை யாங்கிலத்தில் வரைந்துதவிய நன்றியை யெக்காலு மறவேம்.

சேலம் நகர பரிபாலன உயர்தரக் கழகத்திலுதவி யாசிரியராகத் திகழ்பவரும் கமர்ஷியல் பாடப் பகுதிகளைப் புகட்டுவதில் பேராற்றல் மிக்கவரும் வைணவ சம்பிரதாய நூல்களில் சிறந்த பயிற்சியுடையவரும், குணநிலையமும் எமதாப்த நண்பருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ லக்ஷ்மிநாராயண ஐயங்காரவர்கள் நூன்முற்றும் படித்துப் பார்த்துத் தமதரிய அபிப்பிராயத்தை யகமகிழ்ந்தளித்தமையைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேம்.

வழக்கம்போல் எமது கல்லூரி மாணவரும், உயர்தரக் கழகச் சீடர்களும் இந்நூலை யாம் பகரக் கேட்டுவந்து எமது தோத்திரப் பிரபந்தத் திரட்டில் ஒவ்வோர் பிரதி பெற்று அத்தொகை யிதற்குதவும்படி புரிந்தார்கள். அவர்கள் நன்றி மிகப் போற்றற்பாலது.

எமதியற் றமிழ் மாணவரும் இந்நூலை யச்சிடற்கு வேண்டிய உதவி புரிந்தவருமாகிய ஸ்ரீமத் T. அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்களது பெரு

நன்றியை மிகப் பாராட்டி நாஸ்துதி பாடும் வழக்கற்ற யாம் அவரைத் தெய்வாம்சப் பண்புடையாரென மதித்து ஓர் நவமணிமாலையை யன்னார்க்குவந்தளித்துள்ளோம். இந்நூற்குப் பின்னாக அது சேர்க்கப்பட்டுளது.

எமது தமிழ் வித்வ நண்பர்களாகிய வெள்ளாளப்பட்டி திரு. S. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், சென்னை வாசகவி திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார், ஜலகண்டபுரம் திரு. அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளை, சேலம் திரு. எம். எஸ். திருமலை ஐயங்கார், ஓமலூர் திரு. தே. வீரராகவ ஐயங்கார், புழலை திரு. திருநாவுக்கரசு முதலியார், ஈரோடு திரு. சுப்பராயலு ரவுத்தகாரு, திண்டிவனம் திரு. பழனிசாமி சிவாச்சாரியார், செவ்வாய்ப் பேட்டை திரு. T. சுப்பராயச் செட்டியார் முதலியவர்கள் மிக்க அன்புடன் இந்நூற்கு யாம் விழைந்தவாறே தத்தம் அபிப்பிராயங்களைச் செய்யுள் மூலமாக எழுதியனுப்பினார்கள். அவர்கட்கு எழுமையுங் கடப்பாடுடையேம்.

இந்நூலை யச்சுவாகனத் தேற்றிய பின்னர்ப் பன்முறை கவனித்துப் பரிசோதனையை மிக்க ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த எமதியற் றமிழ் மாணவர் திரு. R. சிவோகம் ஐயர் அவர்களது உதவியை மிகக் கொண்டாடுகின்றோம்.

எமது வேண்டு கோட்கிணங்கி இந் நூலை மிகவும் அழகாக அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ இலக்ஷ்மிவிலாஸ் பிரஸ் சொந்தக்காரர் திரு. J. நாராயண ராவ அவர்களுக்கும், மானேஜர் திரு. K. வாசுதேவன் நாயர் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக.

இத்தகைய முயற்சியில் எமக்குக் கிளர்ச்சியை யுண்டுபண்ணும் சேலம் நகர பரிபாலனக் கழகத்துறுப்பினர் திறத்துச் சாலவும் நன்றி பாராட்டுகின்றேம்.

அறிஞராயினோர் குற்ற நீக்கிக் குணங் கொள்வாராக.

இங்ஙனம்,

ஆந்திரக்காசியப திம்மப்ப அந்தணனார்.

ஈரோடு மகாசன உயர்தரக் கழகம், திருச்செங்கோடு போர்டு
உயர்தரக் கழகம் முதலியவற்றிற் றலைமையாசிரியரா
யிருந்து இதுகாலை இளைப்பாறுபவரும், வடமொழி,
ஆங்கிலம், கணிதம், சரித்திரமாதியவற்றிற்
பெரும் புலமை வகித்திலகுபவரும், எமதருமபெறல்
நண்பருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ ப. வே. இராமசாமி சாஸ்திரியார்
அவர்கள் அளித்தருளிய அபிபிராயம்.

Brahma Sri Pandit S. R. Thimmappa Iyer, was kind enough to send me a copy of his latest work திருவேங்கட மும்மணிக்கோவை. This is the first attempt in the Tamil Literature at this kind of composition in praise of the Lord, who presides over Thiruvengatam, the shrine sacred to all India, though there are some similar works on Iswara by the saints and poets of the Saiva school. I read one or two other works by him.

My acquaintance little as it is with Tamil Literature, began with association with my friend and a few men of his type. And from what I have heard from them as well as from my humble study, I can recognise the distinct ring of the Tamil Saint poets and the sweet odour of the classics in his compositions.

The learned Pandit and my humble self have been moving most intimately with each other for the last twenty-five years. His studies in the vast field of Tamil Literature, his genuine and deep scholarship in all branches of the same, and his lucid and sweet exposition of the Tamil classics have ever been on my lips, and, in fact, he has been the type of a scholar and a student which I used to set before my pupils during my career as a teacher.

I have on many occasions requested him to turn his attention to original composition so that the coming generations might be benefitted by the example of a real scholar of the old type imbued with and influenced

by modern ideas and sentiments. I am now glad he has begun well in accordance with the canons and ideals of our ancient land, viz., - composing hymns and songs in praise of the Almighty, and has in his life set an example of the truth of the maxim of the Saint and Poet of the Tamilagam - Thiruvalluvar of happy memory.

> "கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
> நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்."

I hope that the appreciation of his present works by the Tamil public would be so encouraging as to prompt him to further activity to enrich our literature in all its branches

(Sd) B. V. Ramaswami Sastri, B A., L.T.

Bhavani, 25-9-'33

(Late Headmaster, B. H School, Tiruchengode & Mahajana High School, Erode.)

எமதாசிரிய பரம்பரையைச் சேர்ந்த கவிஞர்பெருமான்
திரிசிரபுரம் ஸ்ரீமத் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களது சீடரும்,
மகாவித்வானுமாகிய மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய
கலாநிதி, டாக்டர் பிரஹ்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
அன்புடனருளிய அபிப்பிராயம்.

சேலம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திம்மப்பையரவர்கள் இயற்றிய 'திருவேங்கட மும்மணிக்கோவை'யைப் படித்துப் பார்த்தேன். இதில் அங்கங்கே பத்துப் பாட்டு, திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய பழைய நூல்களிலுள்ள கருத்துக்களும் சொற்றொடர்களும் பிற்காலத்து நூல்களாகிய அஷ்டப் பிரபந்தம் முதலியவற்றிலுள்ள பிரயோகங்களும் அமைந்துள்ளன. வேங்கடத்தின் பெருமையையும் ஆழ்வார்கள் முதலிய திருமாலடியார்களின் சிறப்பையும், திருமால் தமிழிலன்புடையவரென்பதற்கேற்ற வரலாறுகளையும் இதில் இவர் எடுத்துக்கூறியிருத்தல் பொருத்தமுடையதாக இருக்கின்றது. பழைய தமிழ்ப் பிரபந்தங்களைப் படித்தறிந்து இன்புற்றுவரும் இவர், தாமும் அத்தகைய நூல்களை இயற்றவேண்டுமென்னும் ஆர்வமுடையவராகி ஊக்கத்தோடு உழைத்து வருதல் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

இங்ஙனம்,

(Sd) உ. வே. சாமிநாதையர்.

உரையாசிரியச் சக்கரவர்த்தியும், தென்மொழி வடமொழிக்
கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த பெரியாரும், உபய வேதாந்த
நிபுணரும், எமது உழுவலன்புடைய உத்தம நண்
பருமாகிய திருவல்லிக்கேணி பிரமஸ்ரீ
வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரிய சுவாமிகள்
அவர்கள் அனுக்கிரகித்தருளிய அபிப்பிராயம்.

தங்களது மும்மணிக்கோவை, சிலேடை, திரிபு, யமகம் முதலிய அணிகளோடு சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவு முடையதாய்ப் பண்டைய சரித்திரங்களைத் தன்னுட்கொண்டு மூர்த்தி வேறுபாடில்லாச் சமரஸம் ஒருபால் ததும்ப, மற்றொருபால் வைணவ மெய்யடியார்களின் சொற்பொருட் கருத்துக்களோடு மெய்யன்புந் ததும்புவதுகண்டு மிக மகிழ்ந்தேன்.

தங்கள் விதேயன்,

(ஒப்பம்) வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணன்.

சேலம் முனிசிபல் உயர்தரக் கழகத்துக் கமர்ஷியல் பாடப்பகுதி
யாசிரியரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பிரதாய நூல்களிற்
சிறந்த பயிற்சி பெற்றுள்ள பக்தரும் எமதன்
புள்ள நண்பருமாகிய ஸ்ரீமத் தி. லக்ஷ்மிநாராயணையங்கார் B.A.
அவர்கள் தந்தருளிய அபிப்பிராயம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமான் திம்மப்பய்யர் ஸ்வாமியோடு அடியேன் சேலம் கலாசாலையில் ஆசிரியத் தொழிலில் பல வருஷங்களாக அமர்ந்திருக்கும் பாக்கியம் பெற்று நாளது வரையில் சமயம் வாய்த்த போதெல்லாம் உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிந்துவந்ததில், ஸ்வாமியின் அபரிமிதமான தமிழ் வித்வத்தினிடையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவாபிமானமும் சிறந்து விளங்குவதைக் கண்ட நாள் முதல் அவர்களிடத்தில் அடியேனுக்கு விசேஷ ஈடுபாடு உண்டாயிற்று. சமீபத்தில் தம்மூராகிய சமயசங்கிலியில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்கள் விஷயமாய் அவர்கள் பாடியுள்ள கவிகளைக் கண்டு வியந்திருக்கும்போது, மண்ணும் விண்ணும் தொழநின்ற திருவேங்கடத்து என்னானை யென்னப்பனெம்பெருமானாகிய தெய்வநாயகன் அய்யரவர்களின் திருவுள்ளத்திற் புகுந்து தன் திருப்பதிக்கு யாத்திரை செய்வித்து, அவர்களின் கவித்திறனெல்லாம் தன் பரமாக்கிக்கொண்டு செஞ்சொற்கவிகளமைந்த இப்பிரபந்தத்தை எம்போலியாரின் செவிக்குஞ் சிந்தைக்கும் உணவாக இயற்றுவித்தான். அய்யரவர்களும் தமது வாய்மையிழவாது நாப்படைத்த பயன்பெற்றார்.

இப்பாக்கள் தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன் மாலைகள் தொடுத்த ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளையும் அவைகளுள் பரிமளிக்கும் ஆழ்பொருள்களையும் நினைப்பூட்டுகின்றன. இப்பெருநல்லுதவிக்கு நாச்சியார் வாக்கின் பிரகாரம் அடியேன் தலையல்லாற் கைம்மாறிலேனே. வேங்கடத்துறைவார்க்கு நம என்னும் பெரியோர்க்கு நம என்று கிடப்பதன்றி யாதொன்றுமறியேன்.

ஸ்ரீமான் அய்யரவர்கள் திடகாத்திரமாய் இங்ஙனமே இவ்வுலகில் நீடூழி எழுந்தருளியிருந்து, ஆங்காங்குத் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான்களை யெல்லாம் தமது திருவாக்கினால் மங்களா சாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு தாமும் வாழ்ந்து, அவ்வெம்பெருமான்களையும் அடியோங்களையும் வாழ்விக்க வேண்டுமென்றே மனப்பூர்வமாகப் பிரார்த்திக்கும் தாஸன்.

(ஒப்பம்) தி. லக்ஷ்மிநாராயண ஐயங்கார், B.A.
சேலம், 10—12—1933.

'பாலவிநோதினி' பத்திரிகாசிரியரும், உரைநடைப் புத்தகங்
களியற்றும் ஆற்றல் மிக்கவரும், எமது கெழுதகைமை
நண்பரும், செந்திலாண்டவன் றிருவடிக்கண்
முதிர்ந்த அன்புடையவருமாகிய
சென்னை வரகவி

திரு. அ. சுப்ரமண்யபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியருளிய சாற்றுக் கவிகள்

செந்திலாண்டவன்
திருவடி துணை.

[வெண்பா]

1. தண்டமிழ் ஞானத் தலைவனட ராஜனடித்
தொண்டிற் கலைபயின்று தூய்மைமிகக்—கொண்டுயர்ந்த
வாந்திரக காசியப வந்தனத் திம்மப்பன்
மாந்தரிதங் கொள்ள மதித்து.

2. காசில் திருவேங் கடமும் மணிக்கோவை
நேசந் தருந்தமிழி னேர்ந்துலகு—பேசுமொரு
தூயபுகழ் கொண்டான் றுயரொழிந்த வின்பநிலைக்
காயவழி கண்டானிங் காய்ந்து.

3, ஈன்றதன் றந்தை யிராமசா மிப்பெரிய
னான்ற தவமுடைய னவனெனச்—சான்றுபகர்
செந்நாப் புலவன் றெருண்ஞானத் திம்மப்பன்
எந்நாளு முய்க வினிது.

4. கற்றவரைக் கற்றோர் கவிநிறைந்த நன்னூலைப்
பற்றுவைத் தாதரிக்கும் பண்புடைமை—பெற்றாரே
பெற்றா ருயர்தவத்திற் பெற்றார்பே றென்றறித
னுற்றானண் ணாமலைப்பே ரோன்.

5. ஆதலின் றன்னுசா னுக்கியநன் னூலதனைக்
காதலித் தச்சிட்டுக கண்டுவந்து—மேதகுதன்
தந்தைதொட் டண்ணனன் றித் தன்குலமு மீடேற்றிப்
பந்தமில்சீ ருற்றானிப் பார்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ போஷகரும் செம்பியம்-மிராசுதாரரும், கௌரவ மாஜிஸ்டிரேட்டும், எமதன்பரு மாகிய
பண்டிதரத்னம்-புழலை ஸ்ரீமத்
திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள்
தந்தருளிய கவிகள்

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

1. மன்னுபுக ழோங்குதிரு வேங்கடமும்
   மணிக்கோவை மகிழ்மீக் கூரச்
   சொன்னயமார் பசியதமிழ் மணங்கமழ
   மிகவழகாய்த் துலங்கச் சொற்றுன்
   தென்னவன்சீர் தென்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப்
   புலவனெனுஞ் சிறப்பி ளுேடும்
   உன்னரிய நற்சேல நகரபரி
   பாலனக்கல் லூரி தன்னில்.

2. பக்குவநற் றமிழ்த்தலைமை யாசிரியன்
   கவிராஜ பண்டி தப்பேர்
   மிக்குயரு மாந்திரநற் காசியப
   திம்மப்ப மேன்மை யாளன்
   தக்கபுக ழியபற்றமிழ்மா ணவனண்ணு
   மலைக்குரிசில் தகைமை யாளன்
   றிக்கனைத்தும புகழ்பரவ வச்சியற்றித்
   தநதிட்டான் றிகழ மாதோ.

சேலம் ஜில்லா, வெள்ளாளப்பட்டி வாசரும், சோதிடப் புலவரும் தமிழ்வித்வானுமாகிய நண்பர்
பிரஹ்மஸ்ரீ எஸ். கிருஷ்ணசாமிஐயரவர்கள்
இயற்றியவை.

[அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.]

1. கற்பகக் கனியைத் தின்ற கவிகட்கு முணவு நல்கும்
   வெற்பகக் கவிகள் வாழும் வேங்கடக்கிரிக்க ணோங்கி
   முற்பொலி தேவன் மீது மும்மணிக் கோவை யொன்று
   நற்புவி மகிழத தந்தா னியாமெனி னவில்வன் கேண்மின்.

2. காரணி தவழுஞ் செய்ய சேலமா நகரக் கல்விச்
சீரணி சாலை தன்னிற் செந்தமிழ் வளர்க்கு மாசான்
தாரணி மதுரைத் தெய்வச் சங்கநூற் புலமை யாளன்
பேரணி மறையி ராம சாமிவேள் பெற்ற மைந்தன்.

3. மறுவறு நேர்மை யாளன் மாநிறை செல்வன் சீர்சா
லறுபடை வீட்டோன் வேண்ட வகலிட மளித்த நெஞ்சன்
உறுபுக ழுடியாற் கேற்ற தயாரச முற்ற சீலன்
நறுநறை நிகர்த்த வாக்கான் றிமமப்ப நாவ லோனே.

4. ஆக்கிய மணிக்கோ வைநூ லருமையைக் கேட்டு முன்செ
பாக்கிய வசத்தான் மாயப் பவந்தரு குற்ற முற்றப்
போக்கிய வறிஞன் போற்றும் புகழ்க்கலை யருமை தேர்வான்
றேக்கிய மதுகை யாளன் றேவாங்கக் குலத்தின் மிக்கான்

5. வய்யகம் புகழுஞ் சேல மணிக்குகை நகர வாசன்
றுய்யமா நிறைநத மேலோன் தொட்டண்ண னருளு
[மைந்தன்
செய்யதன் சீர்த்தி நாட்டுஞ் செயற்கருஞ் செய்கை வல்லான்
அய்யனண் ணுமலைக்கோ வச்சிலிட் டுதவி னானே.

தோரமங்கலம் வித்வானும், தமிழ்மொழியின் பல வகைத்
துறைகளிலும் பயின்றுள்ள தேர்ச்சி மிக்கவரும்,
கவிஞர் திலகமுமாகிய

உயர் திரு. அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளையவர்கள்
மனமுவந்து இயற்றியளித்த கவிகள்.

[அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.]

1. உரைசான்ற மாவலியா னிடங்கொண்டு புவிமிசைவா
[னுயர வோங்கி
புரைதீர்கோ டென்றிகிரி யேந்துகையான் மலர்வனமேற்
[பொலிதோற் றத்த
னிரைசேர்கார் முகின்மேவு முருவக்கா லமுகமலை நேர்வீ

2. அம்மலைவா ழொருகோவை மும்மணிக்கோ வைசூ
[யார்வ
செம்மைமிகு பசுந்தமிழி னியன்மணப்ப வனைந்தன
[யோ
அம்மைமுத லாமிருநால் வகைவனப்பு மமையவெண்
[வா
விம்மிதமார் பாவும்பா வினமுமகப் புறப்பொருளா
[விரிக்க வல்

3. செழுங்கமல முகைபுலந்த மங்கையர்தம் முகங்காட்
[தேனு
யெழுந்துடன்றாழ்ந் திசைமுரன்று புல்லியவவ்வு
[டலைத்தீர்க்கு மியல்பு
வழிந்தமது மலர்த்தடஞ்சூழ் சேலநகர்க் கல்லூரி
[மருவு
மொழிந்தகட ராசப்பே ராசிரியன் பாற்றமிழ்நூன்
[முகந்து கொண்

4. செய்யதமிழ்ச் சுவைத்தேட்டை யெதிர்த்துவர
[வேற்கும்வையைத் தென்மா
றய்யநகர்க் கட்பாண்டித் துரைவுறுநிஞ் சங்கத்தே
[தோல்
மய்யலறப் பண்டிதனும் பட்டம்பெற் றுளவறிஞன்
[வழிபட்ட
வய்யகமா னவர்தங்கண் மதிக்குமிகக் கலைதரும்வின்
[மணியே போ

5. ஆந்திரமா மறையவர்தங் குலதிலகன் காவிரிப்பாங்
[கறிவின்
மாந்தருறை சமயசங்கி லிப்பதியான் கேளாரு மதித்
[
போந்தினிய குரலாறுற் பொருட்பிரசங் கம்புரியும
[புனித
யார்ந்தமணிப் பணிப்பணியா மரன்றுளைப் பணியுந்தி
[மப்ப

6 ஆன்றகல்வி யுயர்செல்வத் தால்வளமா
மெனவுரைக்கு மறிஞர் வாக்கின்
சான்றெனவே யிந்நூலை யச்சுவிமா
னத்தேற்றிச் சால்புற் றானல்
ஏன்றகுகைப் பதிவாழ்தொட் டண்ணமகீ
பதிசுதனு மிருமைச் செல்வத்
தோன்றலண்ணு மலையென்னுந் திருநாமம்
படைத்திலங்கு சுமுகன் றானே.

செவ்வாய்ப்பேட்டை வைணவசமயத்தன்பரும் எமதரிய
நண்பருமாகிய கவிதாரத்தினம்

திரு. தா. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியவை.

[வெண்பா.]

1. தென்சொல் வடமொழி யென்றிரண்டுஞ் சீர்தூக்கி
நின்ற துலையி னிமிர்கிரிமே—னின்ற
பெருமாளை வாழ்த்திப் பிரமன்றிம் மப்பத்
திருவாள னுற்றான் றிரு.

2. நம்மப்ப னாரணனை நன்றாக நாந்தெளியத்
திம்மப்ப வேள்செப்புஞ் செந்தமிழா—மிம்மும்
மணிக்கோவை காக்கும் மணிக்கோவை யேந்தும்
பணிக்கோவா மாயிரவாய்ப் பாம்பு.

3 உடைத்தெறிந்த தேங்கா யுறழ்திங்க ளாமென்
றடைந்தகவி யப்பா லகலு—மிடைகுன்ற
வேங்கடவற் காக்கு மிளிர்மும்ம ணிக்கோவை
யாங்கருதி னின்னமுதே யாம்.

4. குறிஞ்சிக் கிழவன் குமரன்கொண் டாட
இறைஞ்சும் பெருமாளை யேத்தி—யறிஞ்சதமிழ்
மும்மணியி னன்மறைதேர் முன்பன் முயலறத்தா
றிம்மணிடை யேழ்மைக் கெதிர்.

5. மும்மணிசே ரண்ணன் முகில்வண்ண னாமரிக்கே
மும்மணியாற் கோவை மொழிந்ததனைச்—செம்மையினா
லூழிநில வும்புகழ்கொண் டொன்றியவச் சிற்பதித்தான்
வாழியவ னண்ணா மலை.

சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்தரக் கழகத்தின் றமிழ்ப் பண்டிதரும், கணிதக்கலை, ஆங்கில மொழி யாதியவற்றிற் பெரும் புலமை வாய்ந்தவருமாகிய எமதரும் பெறல் நண்பர்

பிரஹ்மஸ்ரீ M. S. திருமலைஐயங்காரவர்கள்

பாடியவை.

[நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.]

கார்முகில் வண்ணன் கருணை வாரிதி
யடைந்தார்ப் புரக்கு மகில நாயகன்
அளவில்பல் லுயிர்பவ வளக்கரி னீங்கித்
தூயத னடிப்புணை துணையாப் பற்றி
யுய்ந்திட நன்ன ருலகனைத் தும்புகழ்
வேங்கட மீமிசை வீறுடன் மன்னித்
திகழ்தரு கின்றன னாதலிற் றிருந்தப்
பெருமா னவற்கோர் பீடுடை மும்மணிக்
கோவை யணிந்தே கற்றதன் கொள்பய
னுறுவா னினைந்தந் நூலை யோதினன்
மலர்தலை யுலகின் மன்னுயிர்க் குறுதி
பயக்குங் கேள்விப் பன்னூ லாய்ந்தோன்
மாடநீண் மதுரை மன்னிய சங்கம்
பரிவுட னளித்த பண்டிதப் பட்டமுங்
கற்றோர் மதிப்பும் பூண்ட கண்ணியன்
சேலமா நகர்க்கண் டிகழ்கல் லூரியிற்
றனித்தமிழ்ப் புலமை தகவுற நடாத்துஞ்
சொற்றிற னேய்ந்த சொற்பொழி வாளன
கன்னலும் விரைமலர்த் தேனுங் கைத்திடக்
கடிதினிற் கவிபல கவினுறப் புனைவோன்

ஆன்றோ ரவைக்க ணவிர்மதி மானக்
கண்டோர் களித்திடக் கழறுநல் வாக்கி
கல்லுங் கரைந்து மெல்லநீ ருகுப்பப்
பட்ட மாமுந் தழைக்கப் பாடு
25. மின்னிசைக் கண்ட னென்னெஞ் சகலா
வரும்பெற னண்ப னிரும்புவி யேத்துந்
திமமப் பனனெனுந் திண்கலை யோனே.

[கலி விருத்தம்.]

வேங்கட மும்மணிக் கோவை வீங்குநீர்
தேங்கிய மாநிலந் திகழ வான்பொருள்
பாங்குற வச்சிடற் கீந்த பண்பன்சீர்
ஓங்கணு மலைவள முற்று வாழியே.

வைணவசமய அன்பரும், கம்பராமாயண ஆராய்ச்சியிற்
சீரியதேர்ச்சி பெற்றவரும் எமது நண்பருட்டிலகம்
போன்றவருமாகிய ஈரோடு

திரு. M. R. சுப்பராயலு ரவுத்து அவர்கள்
இயற்றியவை.

[வெண்பா.]

இருவினையின் நீங்ககல விவ்வுலகம் போற்றுந்
திருவேங் கடத்திற்கே செய்தான்—கருநீக்குந்
தெள்ளமுத மென்றோதச் சீர்மும்ம ணிக்கோவை
யள்ளுந தமிழ்மொழியி னைய்நது

இம்மணிக் கோவைதனை யின்பமுட னேயிசைத்தான்
திம்மப்ப வநதணனுஞ் சீருடையோ-னெமமதுரைச்
செம்மைசேர் சங்கத்திற் றேர்ந்த கவிராச
னெம்மையுல கும்புகழ வேன்று.

கல்விப் பொருடன்னைக் கண்யமென வேவுணரும்
மல்குபுக ழணணு மலையணணல்—நல்கினு
னச்சிலிட விந்நூலை யன்புடனே யாமபொருளை
யிச்சகமே போற்ற விசைந்து.

திண்டிவனம் உயர்தரக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பண்டிதர், வித்வான் திரு. பழனிசாமிச் சிவாசாரியாரியற்றியது.

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

செம்மைப் படுங்கலை ஞான முயர்திரு சேரவரும்
இம்மைப் பெருந்துய ரேகும் பிறப்பு மிறுதிபெறும்
நம்மைப் புரந்தருள் வேங்கடத் தண்ணலி னற்றுதியாந்
திம்மப்ப வாரியன் மும்மணிக் கோவையைச் செப்புமினே.

எமதரிய நண்பரும் ஓமலூர் V. C. உயர்தரக் கழகத்தின் உதவித் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமத் D. வீரராகவ ஐயங்காரவர்கள் தந்த அபிப்பிராயம்.

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

எம்மப்ப னண்டவன் வேங்கட னேரெழிற் றட்குயர்ந்த
தம்மொப்ப ரில்லாத் தகையா திருவர்தம் பாவினவோர்
மும்மணிக் கோவைபு னைந்தானம் மூர்த்தி முகமலராத்
திம்மப்ப னந்திர வந்தணத் தீங்கவிச் சிங்கவேறே.

திருவேங்கட மும்மணிக்கோவை.

காப்பு.

ஸ்ரீ விநாயகர்.

[இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.]

சீரார் திருவேங் கடவெற்பின் செல்வன்ற
னோரா ரிணைக்கழன்மீ தென்றுமே—பேராரு
மோர்மும்ம ணிக்கோவை யோதுதற்கு வேழமுகத்
தோர்மருப்ப னுற்றுதவு மோர்ந்து.

நூல்.

[நேரிசையாசிரியப்பா.]

உலகனைத் தும்புக ழுலகிலாச் சீர்கெழு
வண்டமிழ் மொழிக்கோர் வடவெல்லை யாகித்
தாவிலாக் கொடைசேர் மாவலி யின்பால்
மூவடி மண்பெற் றேவின் னுயர்ந்த
நீல நிறத்து நெடுமால்! நினைநிகர்
வேங்கட வெற்பினி லோங்கி விளங்கிடும்
அப்ப! வென்ற னொப்பிலா மணியே!
குலவிடு வரந்தருங் குலமுதற் றேவே!
மருவிடு மடியவர் மாண்புறு நிதிய
முற்றிட லானு முறுபவர் பவவினை
யிரிதர லானு மொருபேர் வேங்கட
மிளிர்ந்த தன்றிநின் னளிர்கடஞ் சாரற்
சார்ந்த விலங்கின மார்ந்த சாதியு
முத்தியை யுறுதற் கொத்த நலஞ்சேர்
மகிமை யனைத்துமிம் மகிவழு வின்றி

நன்கெடுத் தியம்புமேற் புன்செய லெளியேன்
மற்றதன் வளமை வழுத்துதலி யாங்ஙனம்?
ஆயினு நின்ற னடியிணை யுதவிய
மதியினை மனத்தகம் வயங்கப்
பிணித்தொரு வகையாற் பேசலுற் றனனே. (1)

[இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.]

உற்றிடுமோ! வல்வினைக ளென்று திருவேங்கடவற்
பற்றியிது தீதாகும் பார்க்கினது—நற்செயலென்
றையப் படாதே யனைவர்க்கு மாய்நின்ற
வையனவற் கன்புசெய்வா ரை. (2)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

வாரெழிற் கொண்டொளிர் மாண்மின்று சங்காட்டி மன் முழங்கிச்
சீரெழில் வேகத் தொழின்மிகுத் தேநன்று சேர்தருங்கார்
நீரெழில் வான நிகர்த்திடு நின்னை நிமிர்தரக்கொள்
ஓரெழில் வேங்கடத் தோங்கு வளங்க ளுரைப்பரிதே. (3)

[நேரிசை யாசிரியப்பா.]

உரைமுக் காலமு மரிதி னறிந்துபி
னானுனித் துணர்ந்த நுண்ணிய ரறிவுபோன்
றோங்கி யுயர்ந்துள வீங்குறு சிமயப்
பொருப்பினின் றிழிதரும் பொற்பமை யருவி
மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை
யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரங் கடுப்ப
வருக்கையு மாவும் வாழையும் வழையுங்
கருங்காற் குறிஞ்சியுங் கணிநாள் வேங்கையு
மாரமுஞ் சாந்து மணியகிற் றருக்களும்
பால்வெண் கோட்டமு மேலமு மிருப்பையும்
வேயும் வெட்சியு மாய்பூந் தில்லையு
மொண்ணிணர்ப் பிண்டியும் வள்ளிதழ்க் காந்தளு
நறுஞ்சண் பகமும் நறையு நாகமும்
வள்ளியு மாலுஞ் சுள்ளியுஞ் சூரலு
மார்மா ரோடமு மேரி லவங்கமுங்

தன்பாற் றழீஇத் தானிறு மாந்து
பாவை யிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமு
மயிலடி பொருவு மாக்குர ஞொச்சியு
மைவனச் சாலியுங் கைவளர் கரும்பும்
மஞ்சளுங் கிழங்கு மலிதிப் பிலியுஞ்
சிறுறிலை நெல்லிச் சிறுகாய்த் துணரும்
பெருந்தேன் றொடையலும் விரைந்து கொண்டளைஇத்
தரைக்கணுள் ளோர்க்குத் தலைவயி னுய்க்கும்
நொடிவிலை மாந்தரி னுகர்பொருட் கொண்டு
நிலனிட னெளிந்திட நெகிழ்ந்து பாய்தரு
வேங்கட முற்றமர் தீங்கடு தேவ!
எல்லையி லாதுறு தொல்லைப் பிறவித்
துயர்தப நின்ற னுயர்திரு நோன்றாட்
டலைமிசைப் பொறித்துத் தமியேன்
கவலை தணிப்பாய் கமலநேத் திரனே. (4)

[இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.]

திரமுறலாம் நெஞ்சே! திருவேங்க டத்தை
யுரமுடனே யுன்னி னுறுதி—கரமவனை
யேதொழுக கான்றிடுக வீர்ம்புனலைக் கண்ணிணைவா
யேதொழுது வாழ்த்திடுக வே. (5)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

வேதனை யீந்தவன் வேங்கட வாணனீள் வெந்துயர
வேதனை நீக்கிப்பின் வாழவைக் குங்கோ வினையொழிக்கும்
வேதனை யானை விரும்பித் தொழுதிடு வேண்டுவன
வேதனை யன்பான் மிகவும் வழங்குவன் வேதரசே. (6)

[நேரிசை யாசிரியப்பா.]

வேத மோதிடு நாதவந் தணரு
மேனை யன்பரு மெல்லாஞ் சூழ்தந்
தார்த்திடு வேங்கட! நாரண! வமல!
வேந்தகோ விந்த! காந்திமு குந்த!
பந்தந் தவிர்க்கு நந்தன் றனையா!

பைந்தமிழ்ப் பின்றொட ரைந்தலைப் பணியோய்!
என்றமாற் றங்க ளொன்றியென் னெஞ்சந்
தழலினை யெதிர்கொ ளிழுதினை நேர
வன்பா யுருகி யின்பந் தழைப்ப
வக்கண மெனைமறந் தொக்கவுன் மயமாய்
நளினத் திணைவெல் குளிர்மென் றாளும்
வேழக் கைபழி வாழைக் குறங்குங்
காந்தட் டொந்திடு நாந்தகக் கரமும்
பொருப்பினைப் புறம்பழி வரைத்திரு மார்பு
மெழுவினை யோட்டிய விழுத்திண் புயமுஞ்
சுடரினை யிரிக்குந் தடமென் குழையு
மறையொலி மடுக்கும வார்கொள் செவியுங்
குமிழினைக் கடிநத தமிழ்மண நாசியு
மன்பார்க டமைவாழ்த் தின்பமர் வாயும்
பவளத் திணையிகழ் பசிய விதழுந்
தள மொளித்திடு தந்த பந்தியுங்
கருணையூற் றிருக்கு மருணய னங்களுஞ்
சிலையினைப் பழித்த நிலைகொள் புருவமு
மறிவி னிலைக்கள மெனவே யறையத
தகுமென் னுதலும் நகுவெண் டிஙகள்
நாணுதற் குற்ற மாணமை முகமு
மிந்திர நீல மிரிதரற் கொத்த
குஞ்சியின் வனப்பு மெஞ்சுத லின்றி
நேர்படக் கண்டே நிலைதடு மாறி
விதிர்விதிர்ப் பெய்தி யதிசய மிகப்பெற்
றவச மாயின னடியேன்
எனைவேங் கடவ! ஏற்றளிப் பாயே. (7)

[இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.]

அளிப்பானு மாக்கி யழிப்பானு மன்பர்
களிப்பினுற் றன்னையே காணா — அளிப்பானும்
வேர லினமுத்து விண்டுதிரும வேங்கடத்தே
யார வமர்ந்தவரி யாம். (8)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

யாமமு குந்தனைப் பாடுதற் கேற்ற வெழிலுற்றனம்
யாமமு மெல்லியும் வேங்கடத் தேநின்ற வீர்ம்பொழில்வா
யாமமு சுக்குல மார்ந்து திரிநதிடு மார்கருணை
யாமமு தம்பொழி யப்பனை வாழ்த்துவ மாதரித்தே. (9)

[நேரிசையாசிரியப்பா.]

ஆதா மிகுதாக் கோதறு மலர்க
ளிலகுநந் தனவனம் பொலிய வமைத்துத்
திருப்பணி திருத்திக் கருப்பிணி யொழிந்திடத்
திருநெடு மாலே யரும்பெருந் தலைவனென்
றான்ற நூலோர் தோன்றிய கழகத்
தரியரு ளாலே விரிய வுரைத்துப்
பொற்கிழி தானாய்ப் போந்து வளைந்திடப்
பண்ணிய புண்ணியப் பட்டர் பிரானோ?
தானணி மணஞ்சேர் தருதுழாய்க் கண்ணி
வடபெருங் கோயி லுடையாற் கணிந்து
மற்றவ னருளாற் கற்றவர் மகிழ்கொளப்
பாவை திருமொழி கோவை யுறவருள்
புரிந்துமற் றவனிற் பொருந்திய கோதையோ?
கொல்லிகா வலனாய்க் கொற்றம் படைத்து
மூவேந் தர்க்கு முதன்மை யாகிச்
சேரநா டதனைப் பேரர சாண்டு
வைணவ வன்பரி னுண்மையை வையம்
பெரிதா மதித்திட வரவக் குடங்கொண்
டுட்புகச் செலுத்திக் கரத்தினை யூன்றி
யதுதீண் டாமையை யாற்ற வுணர்த்திட்
டிராம பக்தியை யெழிலுறக் காட்டிய
குலசே கரனாம் பொலிவுடை வேந்தோ?
கணிகணற் கருளிக் குணித்து மதங்க
ளவற்ற தியல்பினை யைய மறக்கண்
டொன்றிய சிவவாக் கியப்பெய ருடனே
சைவ நூல்சில சார்ந்தியற் றியபினர்ப்
பேயாழ் வாராற் பேதுற றவிர்ந்து
சுக்திஹா ரற்குத் தூய்கவ சத்தை
வாகா யீந்துதன் யோகார் விச்சையைக்
காட்டிய தோடு நாட்டு கொங்கண
சித்தற் குதகன் னத்துடற் றுகளாற்
கல்லினைப் பொன்னாக் கித்தருங் கலையைக்
கற்பித் தவன்றனைப் பொற்பவாழ் வித்து
வெஃகா வெழுநதரு ளிறைதான் வெஃகித்
தன்பின் றொடர வின்பமை தமிழாற்

றிருக்கவி பாடிய திருமழி சைப்பெயர்
நிறுவிய கீர்த்தி நெடுந்தகை தானே?
தேவ தேவியின் மையலிற் றிளைத்தும்
மனமபர மற்கே தினமொப் பித்துத்
தொண்டர் தூளியாற் றூய்மை யுறப்பெற்
றரங்கனைக் கல்லு மிரங்கிடு பாக்களாற்
றெண்டாற் றியபெருந் தொண்ட ரடிப்பொடி
யென்னு மின்குண மன்னடி யவனோ?
சாலியின் கதிரிற் றுனவ தரித்தே
தாழ்குலத் தவனு லாழ்பசி நீங்க
வான்பா லாதிய போனக மார்ந்தே
யாழின் வகையாற் றுழா தரங்கனைப்
பாடியுய்ந் திட்ட பாணர் பிரானோ?
ஆண்டான் வடிவுமெய் யடியா ருருவு
மொளிப்பிழும் பென்ப துண்மையே முற்று
மென்றவா கமமொழி துன்றிய காட்சிக்
காட்டா வருத்துக் கவின்மா றனைமுன்
சோதியாக் கண்டு தொண்ட னுகி
யதிசுவைக் கவியருண் மதுர கவியோ?
மங்கை யம்பதி மன்ன னுகி
வாள்வலி தன்னுன் மந்திர கொண்டு
பெமமான் பரிசம பேருப தேச
முற்று றங்க முறவே யமைத்துத்
தமிழ்மறை தழைக்க வமிழ்த நிகர்தத
பனுவல்க ளியற்றிய பரகா லனெனும்
பதிப் பெருமிதப் பாவல னேயோ?
பொய்யமை யிரிதரப் புவியினர்க் கருளிய
பொய்கை புதித்த பொய்கை யன்பனே?
மாதவி மலரிற் போத முதிக்கத்
தீதற வுதித்த பூதவடி யவனோ?
திருமயிலை யிறசெவ் வல்லித திருமலர்
வந்தவ தரித்தே முந்தார் வத்துடன்
பரமனை மற்றைப பாவல ரிருவர்
பாடிய வதனுற் பார்த்தமை யருளிப்
பெருங்கவி வகுத்த பேயாழ் வாரோ?
ஆரிய மறைகளி னுழ்ந்துள நுண்பொரு
ளறிந்திம் மகிதல மறிகுள குண்டன
மனனு மகிழ்ச்சியி னீங்கி மன்னிய
ஞான மோன தானத் திளையுற்
றிறைவன் றிருவருள் குறைவற வமைந்துயத்

தேனினும் பாலினுந் தீஞ்சருக் கரையினு
மினித்துள மாறா மனத்துய ரகற்றுந்
தென்றமி ழுதனிற் றீஞ்சுவை யொழுகப்
பாடி யருளி வீடுபேற் றியல்பினைப்
பனுவல்க ளுன்கா னனியோங் கிடவே
தெருட்டி யருளிய குருகைப் பிரானோ ?
தனித்தனி யவற்றின் சார்பொருள் விரித்த
முன்னிய வேத முனிவர்க ளாமோ?
விசிட்டாத் துவிதக் கொள்கை விளங்கப்
பிரம்மசூத் திரமா பாடியப் பெற்றியைத்
தெள்ளிதி னியற்றித் தெய்வகீ தைக்கோர்
விரிவுரை நிகழ்த்திய வேதரா மானுச
வுத்தம வித்தக வுடையவர் தாமோ?
அரங்கம் வேங்கட மழகார் சோலை
மலைநாற் றெடுத் திருப்பதி மாற்கோர்
கட்டமு தங்கடியட்டப் பிரபந்தந்
திருந்திட வமைத்த திவ்விய கவியாம்
பிள்ளைப் பெருமா ளெனுமறைப் பெரியனோ ?
வேற்றுநா டுகளினும வீற்றுவீற் றிருந்தே
தத்த மொழுக்கிற் றும்வழு வினறிப்
பத்தி யாற்றியே முத்தியை யுற்ற
தொண்டர்க ளாமோ? தூய விவாகருட்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவ ராரோ ?
னன்னர் விளங்கிட நவிலுமி னமர்காள் !
அன்னவ ரருந்திறன் முற்று மறித
லொல்லா தேனு மொன்றிய வகையா
லனேனோ ருணர்த்திய வருநெறி கடைப்பிடித்
கருமபா சங்க ளிரிந்து கழன்றிட
வேங்கடச் சிலம்பினி லோங்கி வீற்றரு
ளெம்பெரு மானை யிறைஞ்சுதுந
தெளிந்திட வம்மின செகத்துள் ளீரே. (10)

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

உட்டெளிவை யாக்குதலா லுண்ணீர்மை யோங்குதலாற்
கட்டபுல னேவோரைக் காட்டுதற்—புட்சிலம்பு
நீர்நிலைகள் கொண்டதிரு வேங்கடத்தை நேர்ந்திடுமின்
பார்வினைக ணீங்கும் பரிந்து. (11)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

பரிந்து நெகிழ்ந்து பரவிய வன்பொடு பார்மகளைத்
திரிந்திடு கோட்டிடைத் தேவ! வமைத்துப்பின் றீயசுரன்
புரிந்தளிக் கப்பின் புவியை யளந்தனை புண்ணியனே!
தெரிந்திட வேங்கடச் சீதர! செய்யாய் திருவருளே. (12)

(நேரிசை யாசிரியப்பா.)

திருவருள் கொழிக்குந் திருமால்! நின்கழல்
தாங்கி மேற்கொண் டோங்கிய வேங்கடங்
குவளை மடுத்துக் கொடுமரந் தாங்கித்
தாமரை யனந்தனைத் தான்பெற லானைப்
போன்று மிளங்கலை யணிபிறை பூத்த
விலைவடி வேலங் கணிதலை யேற்றுப்
பெருமித முறலா லரன்றனை நிகர்த்து
மோர்மா லாய்ப்பி னீர்ஞ்சசி தழுவி
வச்சிர மார்ந்தத னுச்சியிற் புகர்மா
வுறலா லிந்திரற் குவமை யாகியும்
வள்ளி புணர்ந்தே மயின்மேற் கொண்டிட்
டாறு முகமா யமைத லாற்சிவ
குமரனைச் சிவணியு மமர்ந்து நாற்றிசை
முகமுற லாலெழி றிகழ்கலை யினங்கை
யேறிட வாரணம வளர்ந்திட வெண்கனி
யங்குற லாலன முயர்த்த வயன்றனை
நேர வமைந்தும் நிழலுற லானே
யறந்தலை மிளிர்ந்து பிறங்குநின் னியலை
யுன்னுந் தோறு மூற்றெனக் கண்ணீர்
பாய்தர வுள்ளம் பரவச மாகிநல்
லப்பொடு சேர்ந்த வுப்பே போல
வாயின னடியே னடியார்க் கெளிமை
தெளியுநர்ப் புரக்கு மளிமிக வுடைமை
யென்ப துன்ற னியற்கை யாகலிற்
சரண்புக் கேனைச் சார்வாய்க்
கடைக்கணித் தருளிக் காத்தளிப் பாயே. (13)

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

தாயாய் மகிகவர்ந்த பாவியைக் கொன்றுடனே
பாயாய்ப் பரப்பியரு டக்கோனே! —ஆபா

விதனை யகமகிழ்வர் வேங்கடவ! வான்றோர்
நிதமுணரார் நீசர் நிசம். (14)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

நிசமறி யாதவர் நேயத்தை நெஞ்சமே! நீதவிராய்
கசமறிந் தோலிடக் காதகமை யொன்றே கரிபுகல
வசமறி யன்னவ ரந்தோ! வறியா ரவலமன்றோ?
வசமறிந் தேன்வேங் கடவநின் னோங்கருள் வாழியவே. (15)

(நேரிசை யாசிரியப்பா.)

வாழ்வீ டருளு மேழ்கிரி வேங்கடம்
புரைதபுத் துயர்ந்த கரையி றவத்தோர்
கேள்வி நான்மறை வேள்விச் சான்றோர்
ஐவினை யகற்று மைவகை மகம்புரி
மனையற வாழ்க்கையின் மாட்சி யுயர்ந்துளோர்
நல்லற நூல்களி னயம்பல நாடி
யுயிர்க்கொலை துறந்துபி றுயிரினும் விழுமிய
வாய்மையின் வழாது மாய்வினை வளர்க்குங்
கள்ளுங் கவறுங் காமமுங் கடிந்து
செற்றம் போக்கிய நற்றுறை நின்றோ
ராணவ மறுததிடு நீண்மா லன்ப
ராகிய வான்றோர்க் கரும்பயன் பலவு
மளிப்பதே யன்றி யன்பிலாக் கயவர்
புள்விலங் காய வெள்ளினங் கட்கு
முத்தியை நல்கல் சத்திய மாகவு
மிப்பெற் றியினைத் தப்பறக் கொளா அது
புதுவன வகுப்பான் புக்கசிற் போலிகண்
முன்னோ ரியாத்த நன்னூற் களின்க
ணைய மிகக்கொண் டவற்றிற் காணும்
பொருளினை யிகழ்ந்து மருடலை மேற்கொண்
டறத்தினைப் பழிததன் மறமண நாட்டல்
சாதியா சாரத் தகைமையிற் றிருதத
மென்ற விவற்றினை யெண்ணிய வாறே
புரிநதிட முயன்றுயர் தெய்வப் பொலிவினை
யறவே யொழித்திட லுறுவா ராயின

றென்னே யிவர்தஞ் சூழ்ச்சி யிருந்தவா
றிருங்கலி யின்சீ ரிஃதாம் போலு
மன்பநின் றிருவுள முள்ளவா றறியே
னடுநிலைப் புத்தே ணீயே யாகலின்
றகவல வற்றைத் தக்கவா மாற்றி
நல்லோ ராயினு மல்லவ ராயினும்
நிமல! வெவரே யாயினு நிரயம்
புகாவகை நாடிப் புரத்த
னெடுந்தகை யச்சுத! நின்றலைக் கடனே. (16)

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

கடனளின முற்றுற்போற் கார்மேனி யங்க
வடவேங்க டத்தேவே! வந்து—திடனு
நரகவன னீணிரய மார்விக்கும் நல்லோர்
நரகவன நாடாம னுடு. (17)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

நாடுக ளிற்சிறந் தோங்குவ திந்திய நற்பதியாம்
பாடுவண் டாக்கும் மலரு ளரசு பதுமமலர்
தேடுறுந் தேவர்க டேவாய்ச் சிறந்தவன் சீரிதான்
வீடுறு வித்திடும வெற்பினின் மிக்கது வேங்கடமே (18)

(நேரிசை யாசிரியப்பா.)

கடகரி யெருத்தக் குடமத் தகமிகப்
பொலியவீற் றிருக்கு மிலகொளி வேந்தருங்
கருநாய் கவர்ந்த காலா சிதைகிய
பானைய ராகிப் படுதிரை வையகங்
காணவிம் மைக்கட் கழிய வையமேற்
றுண்ப ராமெனி னொருபொருட் டாக
வமைத்தாய் தரற்குச செல்வ மாகுமே?
யன்றே; யாகலி னதன்க ணிச்சையைத்
துறந்திட் டுய்யத் தூய்நெறி யொன்று
கல்லா ஞானக் கடையே னாயினுந்
தொன்னெறித் தொழும்பர் நன்முறை களினலங்
காட்டிய தனையே காட்டாக கொண்டென்
சின்மதிக் கெட்டிய வாறொரு சிறிதிங்
குரைத்திட விரும்புவ னமர்காள்! உவந்து
பெருநதி குடைந்தோ ரருவிப் புனலகந்

திளைத்திட லுறுங்கா லதனைத் தெழித்திடா
ரென்பதே போல வேற்கவேண் டுவனு
லதுதான், சம்பர னதிமா யம்விட
மாழ்ந்து புரோகிதர் சூழ்ந்திடு வஞ்சகம்
மாசுணம பல்படை வார ணந்தழ
லம்பரங் கடுங்கா லென்றிவை யனைத்து
மாண்டி விளைய னறிவிற் பெரியோ
னுய பத்தி யான்ற பெருந்தகை
பிரகலா தப்பே ரரும்பெற லடியனை
யெள்ளத் தனையு முள்வருத் தாமே
நன்று புறந்தரற் கொன்றிய தாகு
மரிய பெரிய திருமந் திரமாங்
குலனரு டெய்வங் கொள்கை வெறுக்கை
நீள்விசும பிருநில மாதிய நிகழ்த்தித
துறப்ப ருந்துயர் தொலைத்திட் டன்பரை
நித்திய சூரிக ளுடனு நேர்தரப்
பரம பதத்தினை யருளிக் காத்திடும்
விண்ணவர் மண்ணோர் விரைந்தணு கிப்பே
ரன்பின் வழிபா டாற்றும பண்புறு
நம்வேங் கடவ னாரா யணனெனு
மொருபெரும் புணையினை யொன்றி யறிவாங்
கோலினை யூன்றி யேலா விடும்பைப்
பிறவிப் பெளவம் பெயர்ந்தவன்
பொற்கழ லாங்கரை யுற்றிடு வதுவே. (19)

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

வேதந் தமிழ்செய்த வித்தகமா றன்பாக்க
ளோதந் தவிர்க்கு மிருமருந்திங்—கோது திரேல்
வேங்கடவற் கன்பாவீர் விள்ளுவினை பேரின்ப
மாங்கணுகு மிஃதுண்மை யாம. (20)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

ஆந்தனைக் காலத் தரியை மறவே லரியநெஞ்சே!
வேந்தனை வேங்கட வித்தக னையென் விமலனைநீள்
காந்தனை மாணியைக் கம்ப முகுந்தனைக கண்ணுறவே
சாந்தனை யும்போந்து சார்பிணி யோடுஞ் சரதமிதே. (21)

(நேரிசை யாசிரியப்பா.)

சரமுறு வலினாற் றிரிபுர மெரித்த
விரிசடைக் கடவுளுங் கரியரு டேவனு
மாய நீவி ரிருவிரு மாற்றிய
வருட்செயல் களிற்றிக ழற்புதத் தாலிரு
வுருவே றாக விருப்பினு மாய்ந்திடி
னவையொன் றாகி யவிருமுடி வின்க
ணென்றல் சுவானு பூதியா மின்பந்
திளைத்திடு மான்றோர் தெளிந்தநற் பொருளா
மாகலி னவைதமு ளாரா வார்வந்
தூரப்பவன் னெஞ்ச முருகியே யொருசில
வவ்வடி வுணர்த்திய வருடலைக் கொண்டே
யொருவிவேற் றுமையி னுரைக்கலுற் றனனாற்
சைவர் சிலர்க்குத் தகுதியின் வேறாய்த்
தோன்றுமிஃ தாயினுஞ் சுகப்பே ரினப
நிட்டையி னின்றோர் நெறிதனைப் பற்றிக்
கூற்றது விடுத்தென் கொள்கை குறிக்குவ
லதுதான், றிருவருட் செல்வ னாகிய
வன்பன்மா ணிக்க வாசகற் காகிக்
கயிலையை நீத்தே காசினி போந்திட்
டருளினன் முக்கண னொருபெருந் துறையினி
லடியார்க் கெளிய னாக லானே
திருநெடு மால்!நீ திகழ்கோ பன்ன
வாந்திர பக்த வந்தணன் பொருட்டா
நின்னிலை நீங்கி நிகழ்தானி ஷாவுழைச்
சென்று சேவகக் கோலஞ் செறிந்தவற்
குறுபொரு ளிறுத்தனை துருக்காட் டினையா
லொருதகி சிரதே யுவந்துவீற் றிருப்பப்
பாகத் துமையைப் பரித்தனை னான்று
னின்றன் கிடக்கையி னீள்சிரத் தருகா
நிலமக ளிருப்பத் திருநிற நிறுத்தினை
அருமறை யாரிய வருமபொரு ளறதனை
மோனத தவநிலை யுற்றுநான் முனிவர்க்
காலி னமர்வுற் றன்றுரைத் தனன்சிவன்
நரநா ரணனென விருவுருத் தாங்கிப்
பதரிகாச் சிரமப் பழுவப் பாங்க

ருயர்பெருந் தவத்தை யுஞற்றினை யொருநீ
சங்கர நாரண னெனப்பெயர் தரித்து
வியக்கும வடிவுடன் விளங்கினன் பிஞகி
முகமா றுடைய முன்னவன் றலமெனப்
பேசக் கிடந்துபின மாசி லுடையவர்
திகிரி வளைகளை நின்முன் றிகழ்ந்திட
வமைத்த வளவினி லவைதமை யேற்றுத்
திருமாற் கோலஞ் செறியநின் றனைநீ
அருச்சுன னடியுண டகிலமெ லாமபடப்
பாரத தன்மையைப் பாரித் தனனா
ஆய்ச்சி மத்தா லடியுற் றேநீ
யுலகத னைப்பெற வுவந்து நின்றனை
யலைகட லீந்த கொலைக்கடுங் கடுவை
யுயிர்களுய் தற்கா வுண்டன னிறையோன்
மாசி லன்புடைக் கேசவச் சாமி
யெனுநல் லோன்பொருட் டெழி லுருக் கறுத்துக்
கடுவார்ந் ததனைக் காட்டினை யானீ
நீக்குபூ மோந்த பிழையினை நீப்பான்
மாதொருத் தியரு வளைநிகழ் தன்காந
துணிகைப் பெற்றன றாயரு ளுற்றனள்
ருதய ருங்கா லோது தனையு
மறந்திரு மாந்துக னிடக்கையை நீட்ட
மறுத்தனர் பிரசாத மாலருச சகர்தாஞ்
செனறிடச் சாத்துவிகச செம்மன ளிரவி
லாவலை செலவ! தன னருங்குறை தவிர்வா
னமைச்சற் கொண்டுகை குறைததலை யார்ந்தனன்
அருச்சுனன் வீம னாகரி யனப
ஞதிய வின்றோ தீதறு நுமபிரு
திருவடி போற்றி யொருமை யுணமை
தெளிதி துணர்ந்துய வொணபத மெய்ந்தன
ராதலி னஃதுணர்ந் துய்க வகில
மென்றது வேயா மாகலி னிலங்கு
மோங்கற நிறுவிய வேங்கட வாண!
அருளே வடிவாந் தெருட்கலை யன்ப!
பவத்தினை வேர்களை தவத்தினா நண்ப!
மூர்த்தி வேற்றுமை முற்று மொழித்திட்
டுய்வா னன்பர்க் குதவிடத்
திருவுளங் கொள்ளாய் பெருந்தகை யோயே.

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

தகைப்பரும் பாவங்க ணீத்துத் தருமத்
தகைப்பரும் ஓங்காரந் தானாய்—வகையுணரும்
வித்தகர்க்கே யுற்றுணர நின்றனையால் வேங்கடவ!
வித்தகம ரம்மான வே. (23)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

வேங்கட வாழ்பவ னைத்திருக் கோடிட வேண்டியடை
வேங்கட வாரணக் கொம்பொடித் தோற்பற்ற விண்டுவினை
வேங்கட வாதவ னாருட் போற்றுவம மீண்டுதவ
வேங்கட வாதனை வினதொழி யும்முற்ற மேன்மையரே (24)

(நேரிசை யாசிரியப்பா.)

மையரி நெடுங்கட் டிருவமர் மார்ப!
மையலை யிரித்தும வெய்யிலை யொளித்தும்
பைம்பொற் றேர்விடு பாக னாகியுங்
கேட்டார்ப் பிணிக்குந தகையவாய்க் கேளா
ரும்மா வனுட னுளநனி வேட்ப
மொழிவ தாஞ்சொ லென்ற மூத்தோர்
கூற்றினுக் கேற்ற கூறியா யமைநதூநல்
விழுமெனு மொழியாற் பழுதற ஞான
போத நிரம்பிய கீதை யருளியு
மைத்துன முறைமையின் மாண்வினை யாடலைக்
களிக்க வயர்நதுங் கவின்விச யனைமுன்
னகலா திருந்தே யார வருளினை
யிலங்கையி லொன்றி லிலங்கயி லழியவக்
கயவரை மிகவுயர் கயவரை யெறறியுங்
கைதவ ரைப்பொரு கைதவர் வீழ்த்தியு
நாண்கைக் கொணடவர் நாண்கை தெறித்தெதிர்
ஆசுக முய்த்திட ஆசுக மாக்கியும்
பகையறுத திங்ஙனம வகையற நிறுத்திய
வன்பே கலையே யின்ப வறிவே
நுண்மா னுழைபுல நண்ணிய குறிப்பே

யெனுமிவை யொன்றாய் மனுமுறை யறனொடு
கவினுருப் படைத்துக் காணகிற் றலைநேர்
வரயுகா தலன்றனை நேயமாக் கொண்டவற்
கென்றுஞ் சிதையா வாணா ளீந்தனை
பச்சிளம் பால னச்சர வச்சொற்
செவிசுட வக்கணந் தவிசு துறந்திட்
டருங்கான் போந்துய ரிரும்பெ ருந்தவ
மாற்றிநின் னையக மாற்றா துன்னிட
வழங்கினை பெரும்பதம வாசு தேவா!
விண்ணவர் தலைவ! வேங்கட மணியே!
யென்றனை யாட்கொளும பொன்றலில் முத்தே!
நினையடை யருநெறி திகழ்வரி தாயினு
மன்பாக் கெளியை யாக லானே
யென்று மூன்ற னிணைததாட்
பொறித்தென் சிரத்திற் பொலியவைப் பாயே. (25)

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

பொலியும வலக்கைப் பொலந்திகிரி வாச
மலிந்திலங்கும பூந்துழாய் மாலே!—கலியிருளை
நீக்கு மலர்க்கழலகள வேங்கடவ! நேர்வருணை
வாக்குமனத் தாற்றுதிப்ப வர் (26)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

துதிப்பவ ரைப்பெருந் தூய பதத்தினிற் றோன்றவமைத்
துதிப்பவ ராகா வொருவர நல்குவை சுற்றாவத்
துதிப்பவ ரார்நாக தொடுவிட்ட காலத துகைத்துறக்கத்
துதிபபவ ரன்னோர்த தொலைவேங் கடவ! வெறசூழ்ந்தருளே (27)

(நேரிசை யாசிரியப்பா.)

அருளற முறத்திகழ் கருமுகில் வண்ண!
அடைநதார்ப் புரந்து மல்லவர்ச் சவட்டியு
மறத்தினை நிறுததிய திறத்தமர் செல்வ!
அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்
கழிதறு கண்மையைக் கந்தசற் றிரங்கி
நாண்முதற் செருவிடை நாட்டிய நாயக!
னனிநகு தற்பொருட் டன்று நட்டன்
மிகுதிக் கண்ணே மேற்சென் றிடித்தற்

பொருட்டெனத் தேவர் புகட்டிய பொருண்மொழி
கோடர வேந்தன் கோடித் தவணையை
மதுவக மூழ்கியே வாரா னாக
வுய்தியிற் கொடுவினை யெய்துமற் றவனை
யெனவே யுன்னி யிலக்குவற் கொண்டவற்
குறுத்தியந் நட்பிற் குறுகுறை தீர்த்தோய்
பிறன்மனை விழைதலின் பெரும்பழி பொருதேக
வேண்டு நன்மதி யீண்டிக் கொளுத்தியுங்
கொள்ளா னாக விள்ளுந்த லைக்கொண்
டுன்னடி பற்றி யுன்னியே யபயம
புக்கவீ டணனைப் புகலளித் தவந்தோய்
மழபுல வஞ்சியின் மாண்பினுக் கேற்ப
விலங்கனு மனைக்கொண் டிலங்கையை யெரித்தோய்
பூவை நிலையெனும பொலிதுறை யமைந்திடப்
புவியிடை மானிட னாகப் பொருந்தியும
செருக்களத் தொருபெருந் தேவ னாகவே
தசமுக னினைந்திடச் சதுர னாயினோய்
கொற்றத் தலைவனாற் கோதண்ட வள்ளலை
யேதிதித் தன்முன் னிருபபதி யழிந்தமைக்
கிரங்கிய வதனு லொகொற்ற வள்ளையை
வீடண னழிந்திட வீர முனைற்றியோய்
ஆற்றற் கொண்ணு வருமபிழை தன்னைநின்
பகைஞன்பாற் கண்டுந் தகைய வரச
வாகைக் கேற்ப வாழ்வு மற்றவன
றன்மன நெறியே வன்மனப் பேய்போ
விருந்தன னாக விறந்துகப் புரிந்தபின்
வாகை காட்டி வாகை மிலைந்தோய்
பொருண்மொழிக் காஞ்சிப் பொருளமை திரினைப்
பேரா சாண்டு பீடார் வையகம
பிறங்கடை தனழுந்து பிறங்கிட வமைத்தோய்
இனையநின செயலினை யெண்ணுங் காலைத
தென்சொற் கடந்தான் சீவட சொற்கடற்
கெல்லை தேர்ந்தா னென்ற வாசக
நெஞ்சினிற் பதிய நினைவேவ கடவ!
நினைந்து நினைந்து நீரா யுருகி
வாழ்த்துவ னின்னருள் வாழ்கநின் பொற்றுள்
வாழிநின் னடியவா வாழிபல லூழி
யோங்கி யுலகளந் துயர்ந்த
திருநெடு மாலெனுந் திருப்பே ரோயே. (28)

(இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.)

பேரானு மெங்கும் பெயர்வானுங் குல்லையந்
தாரானு முத்தி தருவானு—மாரானும்
போற்றப் படுமுயர்நற் புண்ணியமார் வேங்கடத்தே
வீற்றிருக்கு மப்பத்தேவே. (29)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

தேவேந் திரையுறு சீதர! வன்பர்த் திகழவைப்பாய்
தேவேந் திரன்முதற் றேவரும் போற்றுந் திருவ! வுவந்
தேவேந் திரககஞ் செறிந்தவ! வேங்கடஞ் சேர்ந்தவ! வந்
தேவேந் திரக்கத் திகிரி வளையருள் செய்தவனே. (30)

[வாழ்த்து.] (நூற்பயன்)

[இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.]

மூர்த்திதிரு வேங்கடவன் மும்மணிக் கோவைநூல்
சீர்த்தியொடு வாழி சிறநதுலகி—லார்ததிமிக
வோதுவோர் சிந்திப்போ ருள்ளுருகிக் கேட்டிடுவோர்
சூதகற்றி வாழ்கவுவந் து.

இங்ஙனம்
கவிராஜ பண்டிதர்
ஆந்திரக் காசியப திம்மப்ப அந்தணனார்,
தமிழ் விரிவுரை யாளர்,
முனிசிபல் கல்லூரி, சேலம்.

ஸ்ரீமுக ஆண்டு
சித்திரைத்திங்கள்
முதல் நாள்.

சேலத்தைச் சார்ந்த குகையெனும் பதியில் வர்த்தகப் பெருஞ்
செல்வராய் விளங்குகின்ற திருவாளர் தொட்டண்ண செட்டி
யாரவர்கள் திருப்புதல்வரும், கலைவலாளரும், பிரபு
சிகாமணியுமாகிய

திருவாளர் T. அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்கள்மீது,

சேலம் நகர பரிபாலனக் கல்லூரியின் தமிழ் விரிவுரையாளராகிய
ஆந்திரக்காசியபதிம்மப்ப அந்தணாரவர்கள் பாடிய

நவமணி மாலை.

(விநாயகர் காப்பு.)

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.)

திருவருணைச் செல்வன் றன் சேவடிகள் போற்றித்
திருவளர்க்கும் பண்புகெழு சீமான்—ஒருவரிய
மன்குகைவா ழண்ணா மலைநவம ணிம்மாலை
துன்னவரான் மைந்தன் றுணை.

(எழுசீராசிரியச்சந்த விருத்தம்.)

உலகின்க ணென்று முலையாத கீர்த்தி யுற்றேயு யர்ந்து மிளிரும்
அலகில்பன் மகிமை யானார் தமுள்ள மன்புற்ற ருள்செய்மொழி [கள்
பலவுண்ட வற்றுண் மிகுமேன்மை பார்க்கின் பகர்வண் டமிழ்க்கு [ரியதாம
இலகும்ந லன்ப! அண்ணாமலை! யிதனை யேற்றாய்ந னாறப [யில்வால் (1)

(அறுசீராசிரியச்சந்த விருத்தம்.)

பயின்றத மிழ்ப்பயன் னூற்பல பயிறலுங் கேள்வி மடுத்தலுமே
குயின்றவி வற்றோடு முற்கொடை வள்ளல்கள் கூறுவமைபெறவே
சயிலவ ரன்றரு நற்பெயர் சான்றவ! சால வமைந்தனையா
லயிலவ னல்லரு ளார்வுற் றிலகுக வகில தலந்தனிலே (2)

(சந்தக் கலித்துறை.)

தனியாரு நிலையோங்குந் தெய்வீகஞ் சேர்வீரத் தண்டமிழிதன்
கனிமானு நிறைசான்ற சுவைவீறு கால்வீசக் கண்டேயுளம்
இனியாத விழலோர்த மிறுமாப்பை யிருஞ்செல்வ மென்போன்
[றவர்
நனியார்ந்து மகிழ்வோங்க வண்ணாமலை! நல்கி நாற்றுவித்தாய் (3)

வித்தாயோர் முதலாகி வெளியாகி வளியாகி விளைகனலுமாய்த்
தத்தார வாரங்கொள் புனலாகித் தரையாகித் தனியறிவுமாய்க்
கொத்தார மாலைவண் டுளபங்கு லாவும்மெங் கோமானுறும்
வித்தார கிரிவேங்க டத்தன்பு விளைப்பாய்நீ யண்ணாமலை! (4)

அண்ணாமலையன்ப! புலைஞர்க்கும் வலைஞர்க்கும் அசங்கொன்
[றளி
நண்ணாம லுவர்க்குங்கள் விலைஞர்க்குங் கொலைஞர்க்கும்
[நாடாமல்பல்
கண்ணார்வெண் பொற்காசு கண்டயும் புல்லோர்கள் கைநாணுமா
றெண்ணார்விற் பொற்றாசு நற்காசு மெற்கீந்து புகழேந்தினாய் (5)

(அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்-)

ஏந்தியவெற் புடையபிரா னெழுந்தருளி
வீற்றிருக்கு மெழிலார் குன்றம
பாந்தமறு வேங்கடமீ தோர்மும்ம
ணிக்கோவை பகர வேயான்
வேந்த! மகிழ் வுடனோக்கி யச்சிடற்கு
விரைந்து பொருண் முழுது மீந்தாய்
காநதுமிதற் கொன்றீடா யென்னுளது ?
கைம்மாறண்ணாமலையாய் ! (6)

(எழுசீராசிரியச்சந்த விருத்தம்.)

மலைவி லாற்கு மலைவி லாது மாம றைய ரும்பொருள்
நிலைமையோங்கத் தெளிய வோதி நேய மோடுறுத்தின
கலைவ லாளன் கருணைவாரி காத்தி கேய னையண்ணா
மலையென் சீட! வணங்கு முன்றன் மாண்பு நன்று நன்றரோ (7)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

நன்றா யறிஞர்கணுடும் பொருளினை நன்குணர்ந்தே
பின்றாவகைமுறை பெட்புட னோதிப் பெருமையதாய்க்
குன்றா நடுநிலை நன்னர் விளங்குங் குறியினர்பா
னின்றாய் தெரிதர வண்ணா மலையாய் நிலவுகவே. (8)

(அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.)

நிலவு புகழ்ச் சேலநகர்க் குகைப்பதியிற்
றேவாங்க நீள்குலஞ்செய்
குலவுபய னாயுதித்த தொட்டணவே
ளீன்றதவக் குமர னாகி
யிலகொழுக்கம் வாய்மை பணி யறம்பக்தி
யாதியிவை யியல்பாய்த் தோன்றித்
தலம்விளங்கத் திகழண்ணா மலைவள்ளால்!
தருமா! நீ டூழி வாழி. (9)

ஸ்ரீ இலக்ஷ்மிவிலாஸ் பிரஸ், சேலம்.